

РЕШЕНИЕ

№ 4657

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4246** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 655 от 22.02.2022 г. по НАХД № 7992/2021 г., Софийски районен съд, НО – 96-ти състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-007310/23.03.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което на [фирма], [населено място], в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.415, ал.1 от КТ му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ).

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ - С., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, а издаденото НП да бъде потвърдено изцяло като законосъобразно и правилно. Поддържа, че както при съставянето на АУАН, така и при неговото връчване са спазени всички законоустановени изисквания и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, редовно призован не се представлява и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита решението на въззивния съд за неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Р. В. А. и А. Б. С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че в периода 19.10.2020г.-11.11.2020г. била извършена проверка по спазването на трудовото законодателство на [фирма]. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № ПР2028641/11.11.2020 г. В т. 8 от констативния протокол било дадено задължително предписание дружеството да начисли и изплати до пълния размер уговореното трудово възнаграждение на А. Б. С., на длъжност „работник строителство“, което да не е по-малко от минималните ставки на заплащане, установени за същата или сходна работа в приемащата държава А. за м.03.2019 г., съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 4 от Наредбата за условията и реда аз командироване и изпращане на работници и служители в рамките и предоставяне на услуги от 2017 г. Даденото предписание било със срок за изпълнение 27.11.2020 г.

От контролните органи била извършена повторна проверка в периода 07.01.2021-15.02.2021 г., резултатите от която били обективирани в Констативен протокол №ПР2100403/15.02.2021 г. При проверката било установено, че даденото предписание в т.8 от Констативен протокол № ПР2028641/11.11.2020 г. не е изпълнено в определения срок. Съставен бил АУАН № 22-007310/15.02.2021 г. Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-007310/23.03.2021 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Касационният състав обаче не приема изводите на СРС относно редовността на връчване на съставения АУАН.

По силата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, последният се съставя и в негово отсъствие. Страните не спорят, че акта е съставен в отсъствие на нарушителя, поради невявяването му на получена нарочна покана за това от ДИТ-С.. Поканата е надлежно връчена на управителя на дружеството. Представен е констативен протокол от 15.02.2021 г., в който е посочено, че на определената за съставяне на АУАН дата –

15.02.2021 г. не се е явил управителят или законен представител на дружеството. По делото пред районния съд е представено писмо изх.№ 21007829/16.02.2021 г., с което дружеството работодател е уведомено, че срещу него са съставени няколко АУАН по реда на чл. 40, ал 2 от ЗАНН за извършени административни нарушения, сред които и процесният. Видно от приложената обратна разписка писмото е изпратено на седалището и адреса на управление на дружеството: [населено място], [улица], но пратката е върната с отбелязване, че получателят е непознат на адреса. Поради това органите на ДИТ-С. са пристъпили към връчване на акта по реда на чл. 416, ал. 3 от КТ. На таблото за обявления в ДИТ-С. е поставено съобщение за съставянето им.

Касационният състав приема, че са изпълнени предпоставките на този особен ред за връчване и не са допуснати съществени процесуални нарушения. Видно е, че в КТ е предвиден специален ред за връчване на съставени актове за установяване на нарушения на трудовото законодателство, като изцяло е спазена предвидената в закона процедура. Не е нарушено и правото на защита на наказаното лице, доколкото от мателиалите по делото е видно, че лицето се е запознало с наложеното наказание и в законоустановения срок е взело отношение по издаденото НП, като е обжалвало същото по надлежния ред.

В същото време в оспореното съдебно решение не са изложени никакви мотиви по съществуването на спора, което представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което не може да бъде отстранено в хода на касационното производство, поради което същото следва да се отмени и делото да се върне за разглеждане от друг състав.

По отношение на искането за присъждане на разноски, ще следва да се произнесе въззивния съд, съобразно изхода на спора.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 655 от 22.02.2022 г. по НАХД № 7992/2021 г., Софийски районен съд, НО – 96-ти състав, като вместо него постановява:

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.